Číslo jednací: 20 T 28/2014-404

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 24. 6. 2014 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Liperta a soudců Jana Bednáře a Marie Novákové v hlavním líčení takto:

Obžalovaný

XXX,

XXX, bytem XXX

je vinen, že

dne XXX2013 v přesně nezjištěném čase v ranních hodinách v XXX v bytě XXX donutil jmenovanou proti její vůli k pohlavnímu styku tak, že po předchozím konfliktu a fyzickém napadení strhl poškozenou XXX na postel, kde v tu dobu spal XXX XXX, a za použití násilí přes její aktivní odpor a nesouhlas si na poškozenou sedl, čímž ji omezil v pohybu, opakovaně po ní požadoval pohlavní styk, kterému se fyzicky i slovně bránila, na její odpor reagoval nadávkami, bitím do hlavy, táháním za vlasy a kousáním, čímž docílil toho, že se poškozená přestala aktivně bránit, neboť zjistila, že její odpor je neúčinný, dále však dávala najevo svůj nesouhlas slovně, obviněný ji svlékl, násilím jí XXX a vykonal na ní pohlavní styk tak, že XXX a také ji opakovaně nutil k orálnímu sexu, v závěru ejakuoval do její pochvy a poté svého jednání zanechal a usnul,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a tento čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

č í m ž s p á c h a l

zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **t ř í let.**

Podle § 84 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** za současného vyslovení dohledu v rozsahu stanoveném v § 49-51 tr. zákoníku a podle § 85 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **t ř í let.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené **XXX**, nar. XXX, bytem XXX, XXX škodu ve výši **2.400 Kč.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená XXX odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na nařízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném důkazním řízení měl soud za prokázané, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného ve výroku rozsudku způsobem tam uvedeným.

Obžalovaný uvedl, že s obviněním nesouhlasí. Přiznává, že poškozenou uhodil, čehož lituje. Soulož byla z jeho strany, chtěl víc ten sex, než poškozená, ale určitě to nebylo tak, že by jí XXX, nebo ji násilím donutil k sexu. Poškozená projevila nesouhlas se souloží, protože tam byl XXX. XXX byly XXX. On se vzbudil už při hádce. Odešel do kuchyně. Poškozená nekřičela, řekla akorát: „Au, to bolí“ Řekla to v polokřiku, když vniknul XXX. Nazval by to tak, že tu noc na sex neměla chuť. I v minulosti s ním spala, i když na to neměla chuť. Roztrženou podprsenku měla proto, že podprsenka nešla sundat, protože měla divné zapínání, tak ji roztrhal.

Obžalovaný je však usvědčován jednak fotodokumentací poškozené a lékařskými zprávami Pardubické krajské nemocnice, a.s., z kterých jednoznačně vyplývá, že poškozená utrpěla zranění na hlavě, na krku, rukách a kolenou. Objektivně byly zjištěny hematomy kolem levého oka a na levé tváři, a další tři drobné hematomy na pravém koleni. Roztržení podprsenky je pak doloženo fotodokumentací a protokolem o ohledání místa činu, kterými je zadokumentováno místo, kde se stal skutek. Dále je obžalovaný usvědčován výpovědí poškozené, jejíž výpověď soud hodnotil jako věrohodnou. Poškozená podrobně vylíčila celou událost. Uvedla, že se hádali, do toho dostávala rány, pak jí XXX a začal jí znásilňovat. Celou dobu jí u toho mlátil. Celou dobu jí podstatě znásilňoval a XXX, mlátil jí hlavou o XXX, střídal XXX. Nutil jí

k orálnímu styku, vyjadřoval to i tím, že to je nehygienické, že to má za to, že je děvka, že ho určitě podvedla. Celou dobu jí mlátil a pak jí nutil jíst XXX, olíznout XXX, protože z toho XXX. Snažila se tomu bránit, jenže dostala větší ránu do hlavy, tak už se nebránila. Sice uvedla, že orální styk byl dobrovolný, ale byl to dobrovolný pod nátlakem ze strachu, že jí dával vždycky více ran do hlavy. Obžalovaného prosila, ať toho nechá už kvůli XXX, protože se probudil, plakal, prosila ho, aby toho nechal, že už to nevydrží. XXX. XXX potom stál na okně a točil klikou, tak ho prosila, aby jí pustil k tomu oknu, aby nemohl vyskočit ven. Říkal, že ho XXX nezajímá, ať vyskočí. Střídal XXX, donutil ji i jít „nahoru“ a skončilo to tím, že se do ní „udělal“. Opakoval, že je děvka a že si to zaslouží. Po tom všem usnul. Vzala XXX a jela za jejím XXX do XXX. Ten když jí viděl, tak jel s ní do nemocnice na vyšetření. Výpověď poškozené doplňuje i svědek XXX, XXX poškozené, který popsal v jakém stavu se k němu dostavila, viděl podlitinu na tváři, měla červený pruh na krku, jakoby od provazu. U úst měla krev, byla narychlo oblečená, vystrašená. Tvrdila, že ji XXX znásilnil, že ji bil a chtěl nechat vyskočit z okna jejího XXX. Uvedl, že vyprávění poškozené o průběhu události zkreslené nemá, celá ta scéna, to jak byla v šoku a vyprávěla útržkovitě, tak si z toho člověk velice snadno poskládá ten průběh, že se jednalo o znásilnění. Že přišel, napadl ji, bil ji, seděl na ni, nemohla se bránit, znásilňoval ji, XXX tomu přihlížel, nedovolil přemístit XXX do vedlejšího pokoje, XXX se pokoušel vyskočit z okna, komentoval to slovy „ať si vyskočí“. Poškozená byla v šoku. Hodnověrnost poškozené potvrzuje i znalecký posudek a závěr znalkyně Mgr. Lenky Čermákové.

Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu v Brně R 97/1955 skutková podstata trestného činu znásilnění podle § 185 TrZ je dána i tehdy, když pachatel (pachatelka) násilím nebo pohrůžkou násilí donutí k pohlavnímu styku manželku (manžela) nebo k tomu účelu zneužije její (jeho) bezbrannosti. Toto ustanovení chrání důstojnost kohokoliv v pohlavní sféře, přičemž nerozlišuje, o jakou ženu nebo muže jde.

Za násilí se ve smyslu § 185 odst. 1 alinea 1 podle soudní praxe považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Za soulož je třeba pokládat spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží se považuje takový styk, při jehož realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože.

Po vyhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech dospěl soud k závěru, že jednání obžalovaného prokázáno bylo. Obžalovaný za použití násilí, když bylo jednoznačně prokázáno, že došlo k použití fyzické síly na poškozenou jak výpovědí poškozené tak objektivními zprávami nemocnice a fotodokumentací. Z výpovědi poškozené i obžalovaného pak vyplývá, že došlo jak k souloži, tak k jinému pohlavnímu styku. Dle názoru soudu poškozená dala dostatečně najevo svůj odpor. Žádala ho, aby toho nechal, což obžalovaný neučinil a odpor poškozené zlomil použitím úderů a fyzickou silou. Jak je uvedeno výše skutková podstata trestného činu znásilnění podle § 185 TrZ je dána i tehdy, když pachatel násilím nebo pohrůžkou násilí donutí k pohlavnímu styku manželku, obdobně i dle názoru toto dopadá i na osoby, které spolu žijí a mají spolu dítě. Obžalovaný tak svým jednáním uvedeným v rozsudku naplnil po objektivní i subjektivní stránce znaky skutkové podstaty zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a) trestního zákoníku, neboť jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a tento čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem

provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Jako forma zavinění byl u obžalovaného shledán úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný si musel být vědom co dělá, a že tak činí proti vůli a odporu poškozené.

O obžalovaném bylo zjištěno, že nemá v rejstříku trestů žádný záznam. Při úvaze o trestu u obžalovaného vycházel soud z ustanovení § 37 a 39 tr. zákoníku a přihlédl k dosavadní bezúhonnosti obžalovaného, k věku obžalovaného, k době vazby, kterou obžalovaný vykonal, motivu trestné činnosti a jeho rodinné situaci, když obžalovanému svědčí polehčující okolnost, že činu litoval. Přitěžující okolností je, že spáchal trestný čin s rozmyslem. Soud tak dospěl k závěru, že na obžalovaného lze působit alternativním výchovným trestem. Trest uložil v dolní polovině zákonné trestní sazby ve výměře tří let podmíněně odložený na zkušební dobu tří let s dohledem, který považuje soud za adekvátní.

Poškozené byla přiznána náhrada škody, jejíž výše byla vyčíslena doloženými doklady. V návrhu na přiznání nemajetkové újmy soud odkázal poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních, když k jejímu přiznání soud neměl dostatečných podkladů a bylo by nutné i znalecké zkoumání.

.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Okresního soudu v Pardubicích do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.
Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává,byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Pardubicích dne 24. 6. 2014

Mgr. Tomáš L i p e r t , v. r.

předseda senátu

Za správnost vyhotovení :
Hana Králíčková

13To 390/2014 - 437

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 7. října 2014 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Romana Drahného a soudců JUDr. Pavla Peláka a Mgr. Petra Žandy **v trestní věci obžalovaného XXX, nar. XXX,** trvale bytem XXX, **odvolání obžalovaného, okresní státní zástupkyně v Pardubicích a poškozené XXX** proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 6. 2014, č. j. 20T 28/2014 - 404 a rozhodl takto:

I.)

Z podnětu odvolání státní zástupkyně se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu ***zrušuje ve výroku o uloženém trestu*** *a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se* ***nově rozhoduje*** *tak, že* ***obžalovanému*** *se za zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal v napadeném rozsudku výrok o vině nezměněn,* ***ukládá*** *podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku* ***trest odnětí svobody na tři (3) roky.***

Podle § 84 tr. zákoníku za použití § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu ***podmíněně odkládá*** *za současného vyslovení* ***dohledu*** *a podle § 85 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví* ***zkušební doba na pět (5) let.***

V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek nezměněn.

II.)

Odvolání obžalovaného a poškozené se podle § 256 tr. řádu ***zamítají****.*

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný XXX uznán vinným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, a to pro skutek spočívající v tom, že dne XXX 2013 v přesně nezjištěném čase v ranních hodinách v XXX v bytě XXX donutil jmenovanou proti její vůli k pohlavnímu styku tak, že po předchozím konfliktu a fyzickém napadení strhl poškozenou XXX na postel, kde v tu dobu spal XXX, a za použití násilí přes její aktivní odpor a nesouhlas si na poškozenou sedl, čímž ji omezil v pohybu, opakovaně po ní požadoval pohlavní styk, kterému se fyzicky i slovně bránila, na její odpor reagoval nadávkami, bitím do hlavy, táháním za vlasy a kousáním, čímž docílil toho, že se poškozená přestala aktivně bránit, neboť zjistila, že její odpor je neúčinný, dále však dávala najevo svůj nesouhlas slovně, obviněný ji svlékl, násilím jí roztáhl nohy a vykonal na ní pohlavní styk tak, že XXX a také ji opakovaně nutil k orálnímu sexu, v závěru ejakuloval do její pochvy a poté svého jednání zanechal a usnul.

Za to byl odsouzen k trestu odnětí svobody na dobu tří let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu tří let. Okresní soud dále rozhodl o povinnosti obžalovaného k náhradě způsobené škody poškozené XXX ve výši 2.400 Kč a tutéž poškozenou odkázal s jejím nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku včas podal obžalovaný odvolání, přičemž jeho odvolání směřuje jak do výroku o vině, tak i do výroku o trestu. Je přesvědčen o tom, že napadený rozsudek nemůže obstát, neboť v provedeném řízení nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, že by se měl dopustit jednání, které je možné kvalifikovat jako zločin znásilnění. Okresnímu soudu vytýká, že nekriticky vychází z výpovědi poškozené. Je přesvědčen, že soud neprovedl některé důkazy, bez jejich realizace není možné věc řádně posoudit. Poukazuje na to, že jeho výpověď je od samého počátku neměnná a konzistentní. Oproti tomu připomíná nevěrohodnou výpověď poškozené. Je přesvědčen o tom, že poškozená evidentně nebyla schopna vnímat

průběh událostí, jak se staly. Namítá, že na místě bylo vypracovat znalecký posudek ke zjištění, zda poškozená s ohledem na množství zkonzumovaného alkoholu a fyzickou konstituci své osoby byla schopna správně vnímat prožitý děj a tento si zapamatovat. Postup, kdy se okresní soud spokojil pouze se znaleckým posudkem z odvětví psychologie, který se zabýval obecnou věrohodností poškozené, shledává nesprávným. Ze stejného důvodu považuje za nesprávné, pokud tentýž znalecký posudek nebyl zpracován rovněž na osobu obžalovaného. Ve své obhajobě obžalovaný rovněž sporuje závěry, které vyvozuje okresní soud z pořízené fotodokumentace, z níž vyplývá, že došlo pouze k fyzické potyčce mezi obžalovaným a poškozenou. Toto však ani obžalovaný nesporuje a za své jednání se omluvil. Ve vztahu ke svědectví XXX namítá, že tento pouze zprostředkovaně popisoval situaci, v jaké se poškozená nacházela. Je přesvědčen o tom, že bez důvodných pochybností nebylo prokázáno, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu, a proto navrhuje, aby byl obžaloby zproštěn.

Odvolání okresní státní zástupkyně směřuje do výroku o trestu, a to v neprospěch obžalovaného. Připomíná, že uložený trest se jí jeví nepřiměřeně mírným. Připomíná problémy obžalovaného plynoucí v souvislosti s drogami, i s alkoholem. Trestného činu se obžalovaný dopustil v krátké době po ukončení léčby evidentně v silně podnapilém stavu. Proto navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžalovanému uložil přiměřený nepodmíněný trest odnětí svobody.

Odvolání poškozené XXX směřuje do výroku o náhradě škody, a to do té části, kdy byla odkázána se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních. Ve svém písemném odvolání podrobně rozebírá zejména psychické rozpoložení, do kterého se poškozená dostala v důsledku jednání obžalovaného. V souvislosti s požadavkem na náhradu nemajetkové újmy připomíná rozhodnutí NS ČR, jakož i nálezy Ústavního soudu ČR. Poškozená je přesvědčena o tom, že jí vznikla nemajetková újma v důsledku trestného činu obžalovaného a ta dosáhla takové intenzity, kdy nepostačuje pouze morální zadostiučinění. V souvislosti s tímto připomíná i zprávu XXX, která její zdravotní stav popisuje. Proto žádá, aby odvolací soud rozhodl o povinnosti obžalovaného k náhradě nemajetkové újmy poškozené ve výši 200.000 Kč, event. ve výši modifikované soudem. Toto své podání posléze doplnila v tom smyslu, že doložila lékařskou zprávu ošetřující lékařky XXX, z níž vyplývá, že i nadále poškozená musí být léčena, a to XXX. Aktuální lékařskou zprávu poté poškozená předložila i v průběhu veřejného zasedání před odvolacím soudem cestou své zmocněnkyně, kdy tato byla soudem konstatována.

Krajský soud z podnětu podaných odvolání ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž byla podána odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které tomuto předcházelo a poté dospěl k následujícím závěrům.

Napadený rozsudek vzešel z řízení, které proběhlo v souladu s trestním řádem a v němž nedošlo k vadám, které by mohly mít vliv na objasnění věci či na možnost obžalovaného uplatnit svá práva na obhajobu. Okresní soud v tomto řízení vykonal veškeré důkazy nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci v souladu s ustanovením

§ 2 odst. 5 tr. řádu. Okresní soud jednotlivé důkazy zhodnotil logickým a přesvědčivě zdůvodněným způsobem, jemuž v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu nelze nic vytknout. Při hodnocení důkazů nedošlo k nesprávnostem a ani k tomu, že by byl některý důkaz pominut, popř. z něj vyvozeny skutečnosti, které z něj logicky nevyplývají. Odvolací soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, jelikož se s jeho závěry ztotožňuje. Nad rámec zde uvedeného je třeba konstatovat následující.

Jestliže obžalovaný i v rámci poddaného odvolání namítá neúplné dokazování a dovolává se zejména doplnění znaleckého zkoumání jak poškozené, tak i jeho osoby, pak v této souvislosti krajský soud odkazuje na závěry, které prezentoval již okresní soud v tom smyslu, že důkazní situace byla náležitým způsobem prokázána již důkazy realizovanými a provádění důkazů dalších je třeba považovat za nadbytečné. V této souvislosti i krajský soud připomíná, že znalecké zkoumání, které v této věci bylo učiněno jak ve vztahu k obžalovanému, tak i k poškozené, je třeba považovat za úplné a dostačující. Ani krajský soud tedy neshledal důvod pro další doplnění dokazování. Proto důkazní návrhy obžalovaného byly zamítnuty jako nedůvodné.

Ve vztahu k odvolacím námitkám obžalovaného krajský soud podotýká, že se jedná o námitky, které prezentoval v rámci realizované obhajoby v průběhu celého trestního řízení a těmito se podle názoru krajského soudu okresní soud náležitým způsobem zabýval a tyto zhodnotil. Obžalovaný popírá, že by se dopustil skutku, který je mu kladen za vinu. Na druhou stranu však připouští fyzický útok vůči poškozené XXX, který je bez všech pochybností prokázán již pořízenou fotodokumentací a lékařskými zprávami. Hájí se však tím, že z jeho strany toto nebylo motivováno snahou docílit sexuálního styku s poškozenou. Naproti tomu však v průběhu hlavního líčení před okresním soudem sám uvedl, že sexuální život v jejich partnerském vztahu byl špatný. Obžalovaný připustil svoje problémy s požíváním alkoholických nápojů a rovněž připustil, že i toho večera byl dost opilý. Ačkoliv připouští fyzický i verbální konflikt i za této situace uvedl, že došlo k sexuálnímu styku s poškozenou, byť popírá, že by se dopustil zločinu znásilnění tak, jak je mu kladeno za vinu. Sám však připustil, že verbálně poškozená vyjadřovala svůj nesouhlas a sám uvedl, že té noci poškozená na sex chuť neměla. Rovněž obžalovaný připustil, že při svlékání poškozené jí roztrhl podprsenku. Jakkoliv tedy obžalovaný popírá, že by se předmětného zločinu dopustil, i z jeho výpovědi lze dovodit, že samotný skutkový děj ve své podstatě doznává.

Obžalovaný je zcela jednoznačně usvědčován výpovědí poškozené XXX, která podrobně popsala okolnosti zprvu verbálního, posléze i fyzického ataku ze strany obžalovaného, jenž vygradoval v sexuální násilí, které rovněž podrobně popsala, a nutno zdůraznit, že ani toto není v podstatných rysech odlišné od způsobu soulože tak, jak jej popisoval obžalovaný. Skutečnost, že poškozená tento akt nevnímala shodně jako obžalovaný, dokládá i svědek XXX, jehož pomoc bezprostředně po celé záležitosti poškozená vyhledala a ten její situaci podrobně popsal. K věrohodnosti poškozené byl zpracován znalecký posudek z odvětví psychologie, znalkyní Mgr. Lenkou Čermákovou a i na závěry znalkyně, které prezentovala v průběhu hlavního líčení, lze

pro zjednodušení odkázat, když krajský soud tyto považuje za dostačující. Jak již bylo výše konstatováno, samotný fyzický stav poškozené je dokumentován i lékařskými zprávami, jakož i pořízenou fotodokumentací.

Odvolací soud tak má ve shodě se závěry okresního soudu za prokázané, že skutek, který je obžalovanému kladen za vinu, se stal a tento spáchal právě obžalovaný XXX. Jeho jednání okresní soud zcela správně kvalifikoval jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku.

Okresní soud obžalovanému za jeho jednání uložil trest odnětí svobody na dobu tří let, přičemž s ohledem na charakter projednávané trestné činnosti je tento trest třeba považovat za odpovídající. Odvolání okresní státní zástupkyně směřuje do výroku o trestu v tom smyslu, že s ohledem na charakter projednávaného zločinu bylo na místě působit na obžalovaného přiměřeným nepodmíněným trestem odnětí svobody. Krajský soud se ztotožňuje se závěrem okresního soudu, že na obžalovaného ještě není nutné působit bezprostředním výkonem uloženého trestu, neboť obžalovanému svědčí doposud řádný život a v tomto smyslu je třeba považovat jednání obžalovaného za výjimečný exces spojený s neuspořádanými partnerskými vztahy. Na druhou stranu nelze podceňovat závažnost jednání obžalovaného, a proto je krajský soud přesvědčen, že na obžalovaného je třeba působit delší zkušební dobou spojenou s dalším sledováním jeho chování formou stanoveného dohledu. Proto z podnětu odvolání okresní státní zástupkyně krajský soud změnil výrok o trestu tak, že obžalovanému uložil shodný trest odnětí svobody na dobu tří let, jehož výkon podmíněně odložil za současného vyslovení dohledu se stanovením zkušební doby v maximální délce, tj. pěti let.

Odvolání poškozené směřuje pouze do výroku, jímž byla odkázána se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních, přičemž poukazuje i připojenými lékařskými zprávami na skutečnost, že doposud v důsledku jednání obžalovaného je v péči odborné lékařky – psychiatričky a nadále je léčena formou XXX. S těmito závěry ani krajský soud nepolemizuje a shoduje se s nimi, avšak je přesvědčen, že přiznání nemajetkové újmy přesahuje v dané chvíli rámec trestního řízení, neboť za účelem stanovení výše nemajetkové újmy by bylo zapotřebí provést doplnění dokazování, a to ve smyslu znaleckého zkoumání poškozené XXX, a proto okresní soud správně rozhodl tak, že poškozenou s jejím nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Z výše uvedených důvodů proto krajský soud odvolání obžalovaného důvodným neshledal, toto zamítl, stejně jako odvolání poškozené XXX a z podnětu odvolání státní zástupkyně změnil výrok o trestu způsobem specifikovaným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 7. října 2014

Mgr. Roman Drahný v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Pavla Josková